



5.5.54.

מס. 16

ג' אייר ה. תשי"ד

ליום ה"עצמאות" השישי

עמדנו בצפת והסתכלנו על הכנף, תחת רוסט ההוד של ההרים ועמקים שני-
חי לחברי באלו המליט: ארצנו תהיה עשירה, כמו שהקבוצ שלנו יהיה
עשיר. לזה ענה בפשטות: איכני רוצה קבוצ עשיר, מספיק לי שארויח את
קיומי.

החשבה הפשוטה הזאת לגבי הקבוצ שלנו יפה גם לגבי הארץ כלה. ואין
יום ראוי יותר לבחינה מאשר יום עצמאותה של מדינת ישראל.

אפשר לומר למוטג זה בציטת פילוסופית, ולהגיע למסקנה שכל ה"עצמא-
ות" היא לא חשובה, כי אין עצמאות מוחלטת כמובן הפילוסופית. נשאר בישה
זו לפילוסופית ולאלה שבלאו הכי לא אכפת להם את חלונם כורים. היו
כאלה בכל הדורות והם קיימים גם היום בכל מקום ובחיים הפוליטיים, החרבו-
תיים והחברתיים.

הנה נראה את עצמאותה של מדינת ישראל אחרי 6 שנות קיומה, ואחרי כל
מה שעבר עליה ועל העולם כלו מאז 1948.

נעמיד שאלה ברורה לפנינו, ונענה עליה בכנות: האם הגיעה מדינת ישראל
והעם שיושב בה, בחתשבות עם כל הגורמים, (מחוץ לגורם שנקרא "עם
ישראל", כי הוא זה גורם סובייטיבי ולא אוניקסיטיבי) לדרגת עצמאות כזאת
שהייתה אמור לצפות שתושג בחקופה הזאת?

לחשובה שלושה חלקים, ויש לענות לכל אחת לחוד.

לראשונה: עצמאות פוליטית - מדינית: כשנח הזה השגנו את המקסימום האפשרי
ואין ספק שאנחנו מתנהגים ככל עם עצמאי אחד. לפעמים אפשר לחשוב שאנו אפיו-
נו מנוהרים על יתרונות מסויים שהיו יכולים לעזור לנו במקום אחד בגלל
טקוליס של עצמאות מדינית.

לשניה: עצמאות כלכלית.

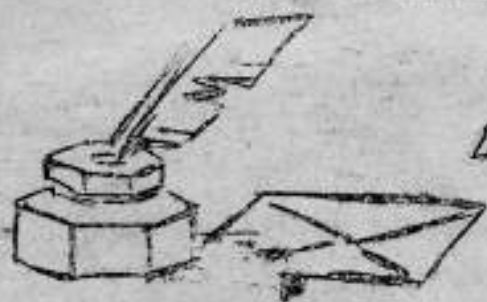
לשלישית: עצמאות תרבותית.

נעזוב את החלק השלישי הטנה ונחזור אליו בעוד עשר או עשרים שנה, ואולי
עוד יותר מאוחר. תרבות לא דבר שאמר לקבוצה בחנות או לקבלה לפי המלצה
במסגרת של "עזרה לפי סעיף 4". זה דבר עדין ואין להרבות עליה במילים.
יש לספל בצמח זה בשקידה, במסירות ובאהבה, ואז ילכלב פרח חרש, שייקרא תרבות
ישראל.

השנה נדבר על עצמאות כלכלית. לחלק הזה של שאלתנו עלינו לענות בכנות:
לא השגנו את העצמאות הכלכלית שהיה אפשר לחשיגה במשך 6 שנות קיום המדינה.
לא זה המקום לנתוח המפורט של שאלה זו. עם כל הצדדים הכלכליים טיש ל-
דבר, נסתפק במלים קצרות: אם לא שהפך, בזמן הקצר ביותר, לעם אשר יכול להס-
תפק במה שהוא מיצר בעצמו, ואין כונתו פה לברירות כלכלית, או אין ערך
למסגרת של עצמאות מדינית או תרבותית.

המטה להגות עמדות במידת האפשרות, ולא עמוסות המדיניות, אבל אין
עצמאות. ייתכן שיהיה עליהם צמחנות כלכלית. אין באותה ל"ה, אין עמדה
על, ואין ציור מכוון במדינה, או חיים מדיניות.

אם צוהים להגיע לעצמאות כלכלית בזמן קצר, צריך תכנן נכון קשה ומעמיק:
היחסים הכלכליים צריכים להתחבר, תרגול החיים של רגשות ובזבזן צרכים להפ-
ס, תרגול עבודה תרבותית - צרכים להתחבר... מי לא יודע מה שבחוץ?
חסר דק העמץ לעצמו קצת חסר לזכות או העצמה - אה התרבות; להפריע לשקט
החברתי היחסי מקיים כעת, אבל משפחה" לבר ל"ה בודט. ובכן עלינו לעזור
עוז כדי לגרום בלעילה על הדרך לעצמאות הכלכלית.



בניסיונות

ב א ס ה

המדיניות אסיה אחת בלבד מאז הופעה עלולנו הקודם, ובה הוחלט
מה אחד לקבל את המדינה החדשה במסגרת "מן העיר אל הכפר".

ה מ ל ר ה

הוצעו ארבע דרכים, כמקובל של הצופים, (כח' ל הכה), מציעים
ה צבי על ידחה את יציאתו לחפץ ויקבל על עצמו תפקיד של סניטר עד לשחרורו
של סומל, שתפקידו הנוכחי, בחבר לזעזע שמסיבה את הניגוח 25 שנות קיומה
של "הבונים" מציעים את דרכי.
דבר טוב על קליטה וחלוקה לחיוב את המספרות לעשות את כל המאמצים
לאסוף קליטה (הצעתו היא להאסוף החליטה בחלוקה).

סומל את בקדו של י. יוזעאלי, אשר לברעין ולזכו החלט לעשות במיטב
יכלתנו כך לאסוף קליטה גרעין גמק פועלות ובדרכה, ופעילות בעת כבד
זה, אשר לשפוט, כגון בירב וספרותם פעילות יתר זכו נעלית פעולה מרוכזת
בעיר, ובקדו מיוזם בדיע על כך באסיה.
דבר על הדרכים למסוף יותר הדרכים לאסיה, והוצעה על כך במסדו ב"קול
הכפר". בדרך זאת להאסוף עצמה יוצר על כך.
אשר לזינו על הדעה, סרט סוכס דבר קונקרטי.

ב ו ע ר ה ת כ ש ק

החלטת האגף נמצא את עבודה הוגדרה כלול החלטת נעוכה בדיקה יסו-
דית של הכוונה המטק, של התסקנות שנעשו עד כה, ועל אלו שנוכל לבצע עד
סוף שנה אספיים הנוכחית.



בניסיונות

ח ל ס ה

המדיניות הכלכלית פוסקת ברוב לאחור בדיעה הנואמת הק"י, דק 120
לפריל, נוסעו להטות המטה, בחכמה לזרוע 80 ב' בוסט; 120, יירט
לבריענות; 110 ב' סודגום ובאוגדום כזרז 120 ב' הפזיל ארמט.
הידות לשפוטות בחורף כמסו אכורות החקלאות, כגון וגור היניקה של
המטאבה הוגלא אפר, החת לו כקזים וגסדורים לקראת עונת החקלאות.
1500, יסלא המעכנות לידים הנואמת חורף, מטאבה המדיניות שהקדימו
לכר, עליו חלחלו כך, שמה זה בעצמו נכחי כחם הוציר.
"יצור ופתוח" מסדו ישת החקלאות על שמה זה, ברכות מטאבה להפקת
250 קוב מים "שעה" כמסדו יצאל ב' מ. על 80 כנה סוס לצנורות, מועד הכנסת
מכון המדי לשפוט, מלוי מכוחות העבודה, היעמנו ליתרוננו להפירות תעלות,
לחנות הצנורות, הליממם, ויתח העבודות הקטורות כנה.

קבלנו תשובה מכובדת ורעה לאיסוס החמייץ, (יונק מתוצרת כר-עם) אמנם
הסכנו הרבה ימי עבודה אבל כולל הפגזים המרובים לא הרחיקו זמן. החמייץ
נראה די טוב, והכנסנו 120 סדק ירק למגדל; שזה יתן בערך 100 טון חמייץ.
עוד לא התחלנו בקציר כולל שחיינו. למכשירים, אחד בתקון במיפה ואחד
הגיע לפני שבוע. הוא מתארת גרמנית, כמו המגוב החדש שקבלנו באותו הזמן,
עביתם נרשמו על ידי הסכנות מכשירי הסלומים.
התבואה עצמה יפה ורעיה להתחיל לקצור את תשעורה כובעת העץ כעוד
שבועיים שלוש. בלתיים התחלנו לזרוע תבואות לין (ל סורגום) בחל + אר -
רומאן ומגדל - אל - תיש, יחד 450 ד'.
החלטנו את כל החלקה מסביב הבית שלא נרצנו, ואיפה שהיו הרבה עשבים.
החריט הזה יוסיף הרבה לטדות מבחינת זבל ירוק.

ה מ פ ע ל

אחרי תקופת של חוסר פעילות, טוב התחילה עבודה רבה וקטורה עם התחלת
עונת ההשקאה בארץ. המלאי שהצטבר במשך התורף במכר כלו ואנו מוצעים הזמנות
הקטלוג, שמוצאו לפני כחש עשה דנטס רב, וכחוצאה מתפצו ככל המסקים והמרגל
כיום התקלנו הרבה הזמנות. בזמן האחרון הגדלנו את מספר העובדים ואנו עומדים
לפני הגדלת תפוקה רצינית, כדי לספק את הבקוש הרב התצרתנו. לזה דרוש מאמץ.
גדול היות וצריכים למלא את הורישות בדרך תקופת ההשקאה, שהיא קצרה. גם
הסכנות היהודית הזמינה השנה כמו אשתקד, כמות גדולה של מצמידים (קופלינגים).
בעית חמור הולם שרט בפחדה במלאה, אבל יש כל הסכויים שלא תהיינה הפרעות ביל-
צור.
נתקלתי ידיעה ממכאל כ. שמוציאנו כהערכה הבינלאומית ביוהכנסת עו-
רר ענין רב, ונראים לנו סיכויים טובים בעתיד לייצא תצרתנו לזרוע אפריקה.



בתורה

דברי הכפר
נציין בשמחה את קבלת הפנים שנתן למספר הקודם של עלונינו, שחלק לסדר.
נשתדל להמשיך ולהמציאו לחברים, אבל נדושה גם יד עוזרת, כפועל וברעיונות.

שליחים
כרכת המערכת מצטרפת לאלו של יתר חברי המסע לחזרתו של שליחנו האמון
ברשי, טוב והילדים מאוסטרליה. כנראה שהמזכיר הקודם היה מביא ברוך, היות
ותגרתם לא עכבה (למולנו הרב) על ידי מלחמה. אנו מחכים בקוצר רוח ובכליון
עיניים לדו"ח על פעולותיו בארץ הקריקס והתח האנגלי בדומיניון.

מזכיר האגודה

יוסף יזרעאלי בקר אצלנו לפי הזמנתנו, ונחצית לרחק כשני שלישי החברה
בזמן הרצאתו המפוצצת. השליש שלא הופיע מוצא בדרך זו כשרי לשמחתו על החבר
מחו של יוסף לזכור של שנה לועזית במסע; אמנם, במחיר של דחוי קבלת השלמה
ישראלית לזמן כלתי מוגבל.

הכאת העומר

אחרי שהסדר נגמר בשירה לצבור, כפי שהתחלנו לפני כשבועיים, התאספנו ל-
מחרת להכאת העומר, שזה הפעם היה מסודר בדבעי. יש לזכור את ועדת החגים על
כחם את גבעת העץ, עם כופו המרחיב, ועל ידי זה אלצו הרבה מאתנו להתרחק
לפעם הראשונה, מרחק כח רב משטח המגורים, וגם יכולנו להרוכז מהנעשה בסדות.
שיירת הנוסעים, עבודי המסתחות הירוקות, הכניסה רוח חב לכל המשתתפים. כלסו
במיוחד רקודי ילדי בית הספר בהופעת הכבודה שלהם לפני קהל החגים, תכל רק
שבולל הרוח לא יכולנו להנות מסירת המקהלה.

קולנוע

בשכונת החג התקיים פסטיבל הסרם- האגו שלושה סרטים (אחד גרוע מהשני)
כנראה לא מזהבה אותנו מכונת הקולנוע של מחניים (או את הסרטים) שזה הפעם
השנית שהיא מתקלקלת בזמן ההצגה אצלנו.

סיוול

באחרון של פסח התקיים סיוול, מאורגן למופת, לסביבת המ"מותרת" על מורדות
הכרמל. בקרו גם שמואל על הר וכו' (שזה עתה) נתנה אפשרות גישה אליה בגמר
סלילת הכביש לשם. בהמשך המסרת המקומשת היהודית של " לעולם תחם", הכיאו

החבריה הנכבדות הסברה בשפה ספרדית ופולנית מאחר שאזל מלאי חומר ההסבר ב-
שפות המועדפות לנו.

זהו זה- או זה לא זהו זה זזזז?

במובן אנו מתכוונים לחידון המוסיקלי המוצלח שנערך כמוצאי החג ושבו כלסו
המוסיקים שלנו בהתבלבלותם. במיוחד בחלק הקטור עם בריח הנשנים, אחר, בתיותו
רונק, קשה היה לו להבחין בחליל הרק שמפריד את הלגלי מהחטאי.

והנה כמה משאלותינו במהלך זה:

התמונה בכניסת המדף התרבות היא

זהו זה- או זה לא זהו זה ?

האסיפות שלנו על סעיפיהם השונים

מוכנות כראוי ומושכות קהל משתתפים עד

כל האריזה הריקה המתגלגלת בכל צעד

ושעל (שקים, תיבות, כקוקים, ארגזים

פחים וכו') ושאתה נתקל בהם כל יום

מבלי לשים לב שוויס בערכם למספחות

הירוקות שהסעירו את הרוחות לקראת

הפסח.

אנו מעודדים את זולתינו בתפקידם

ובעבודתם בבקורת חיובית בונה ועוזרת.

זהו זה- או זה לא זהו זה ?

כניה חדשה.

לדעת החברים מיועד הכנין החדש שמוקם על יד המכססה לאכסון החפצים שכעת

בצריף א. וודר ר.

נוער.

הנוער חזר מחפשת הפסח, אמנם היה רילול בשרותיהם אבל הגיעו כבר שתיילג

י. חדשים למילפטים- ראשית עבודה המדריך החדש ג'ק היה להקפידם בתוך מגדל

התחמין "במלוא הקיסור".

ברכת אגירה.

"מקורות" טיימה כעת יציאת ברכת המים הראשונה על חל-אר-רומאן.

בהכניה הסופית תהיינה שם 3 ברכות של 1000 ממ'ע כל אחת. אחרי שיחברו את

הברכה לצנור הראשי יתפנו הסנקים על הרכם. בקוה שי. טינה יוכל להגשים

חלומי עזירת הימין, להקים סנק דלק על יד הדיר.

בחזית הכלבים.

תארו לעצמכם התפעלותו של זקן הזקנים בראותו את כף שלית הרגיבים

(שהחקין בועת אפיו וכמו ידיו) כנראה שרוח הקרקס התעוררה כלב כלבנו וש-

כלם נסו לפחות קפיצה אחת דרכה.

קול הכפר.

חוגבה השדור העשירי (המסדר) הקובץ היה מצוין והאווירה מעוררת. האם

באמת יתפטר הממונה על התכניות המוסיקליות והאפקטים הקולוניים?

(מדור זה שנוסאו יהיה הטבע מסביבנו, יעזור, בקוה, להתמצאות יתר של

חברינו בעת סיורים עם ילדיהם.)

הפרג המצוי.

הפרג (נקוד קמץ-קמץ) מוכית אף הוא שאין ל-

האמין למראה עיניים. הפרח האדום בעל עין

(כתם) שחורה בבסיס הכותרת נמצא אצלנו עד

אמצע - סוף מאי. אנשי העיר מכנים אותו בשם

"מן כלנית" ואנחנו מכירים את הפרג בשמו

האנגלי "פרסי". לאמיתו הדבר אין כלל

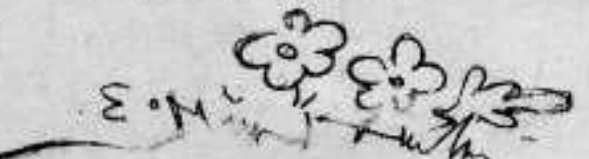
צורך להתבלבל בין כלנית ובין פרג. תרי. המ-

יוחד שבכלניות הוא בחוסר עלי הגבע.

(עלים אשר עוטפים את כותרת הפרח). לאומת

זאת לפרג, מלבד "העין" האופייני, שני עלי

גביע צרופים אשר נושרים בזמן הפריחה.



בטבת



לפרו. עלי כוונתה ארומים, העלים הירוקים מנוצים הם ויושבים, בדרך כלל, במחיתה הדינל. הבעול מבוטח כלו על ידי שערו וקיקות. הפוג טכית מאד בטווח התבואה, אך פרח עממי זה אינו צמח פשוט כלל וכלל. הבו הוא את לפרו-הגינת. השליבות רבת כוונת לפרג הגינת בשל היותו מקור לאופיום. הוא נזכר גם בחלמוד ירושלמי, ובך נתקבל לספרות המקצועית כאחד מפרחי המקרא. (חנ'ך).

חברים כואבים

ממעוף הצפור.

השטח רונגוני, ארסה מסוקלת וכלתי מסוקלת. עמקים ובקעות, ודאיות ו- מיסור, בבקעות ושפלה, זיבורית ופזריה להפליא, שטח רחב ידיים למען דורות יקומו להרחבה, לסעוד והשחרשות.

ענפי המסע: הוקמו יסודות מוצקים, בשביל מוסדות, שיכלכלו בעתיד, בטפע ובכבוד אכלסיה גדלה ומתרחבה. צפונים ונכונים עור הרבה מכשולים לדרך המגשים. אולם, היסוד איתן ועל כל לבנה שתונח וכל אריה שהתוסף תגדל היא- החלות ותר- בה העוצמה הכלכלית. הלול, הרפת, ויר צאן חלסא המדגה המטעים - כל אחד בפני עצמו בצדף עשי הפלחה מספא בכוחו לכלכל את האכלסיה ששובע, עם יגיע לבגד תגלית.

אולם, המסדה עוד רחוקה ודרושה נשימה ארוכה ועמוקה כדי להגיע אליה, ול- קסני האמונה וקצרי הראות מכינינו יאמר: הסבו פניכם אחורה, הסתכלו על כברה הדרך שכבר עברתם, על המכשולים ועל הפגעים שמאחורייכם, וממילא תגיעו למסקנה המעודדת, שהמסדה חנה הרבה יותר קרובה מכפי ששיערתם.

מה נדרש ומה חסר? רבישת רגש החסכון ולקמוצים להשמרות מבוכוויס, שכלע- ריו אין העוה להתפתחה, גדול וביצור לא רק למשק חקלאי. לכוז נשני של החברים: רבשי האחריות, האהבה והמסירות, שאגדו את החבר- ים לגוף אחד למשפחה אחת אסור שיתרוספו. על אוצר זה לנצור בעל סגולה מלאים המחוללת נפלאות. רק אוצר זה בכוחו להביאכם למסדה נכספת וכידו ה- ערובה להגלחתכם.

דוב.

עם פזירות בית התרבות.

היה זה מעורר גדול בביתנו, שחוגגנון המאורע הזה הוא אולי הבסוי הנאמן ביותר בחיינו השתופיים, שחוי כלוי בזמן החפשי. עשינו מאמץ כספי גדול, והסתחפנו כמחצית הסכום אשר עליה צריף תרבות זה. במצבנו זה הוא מאמץ רציני אשר הוא כלו בעד החברה. צעדנו צעד נוסף להבטחת האמון- אשר חברים צריכים לרכוש לאטיפה ולהתלטותיה, שהנה חרשיים אחרי החלטה נחנך צריף התרבות. הרבה חברים השתתפו בגמר מפעל זה, ויש להודות להם על נכס זה שיש לנו עכשיו.

אינני יודע עט צריף תרבות זה הוא מפנה לחיי התרבותיים שלנו, יש לי רושם שזה יכול לעזור למפנה אשר צריך לבוא. אך אינני אומר כמו אחרים שזה בא מאוחר מדי. אני בשלעצמי חושב שחככו בית אשר ימנף חברים בגולליותו וחרגותה היינטיים והטעם אשר קוררים בו.

אנו רוצים, ודאי גם שיטחנו מתמיד להוציא את החברים מחריהם וללכד א- חם מסביב מעשים היתוליים ורציניים עשינו את הצעד הראשון לקראת זה. אני מקוה שמקום זה ישפד עוד יותר על מנת לנהל לחברים הרגשה שגם רוצים לעלות ערבים, להאזין למסיקה, לרפוף בעתונות ובספרים, ולשוחח שיחת רעים בנחת ובשקט.

אני מקוה שהמאמץ והעבודה הרבה שהושקעו בצריף תרבות זה הם לא לשאן, ושחברים "כבוד" את תפלוס הזה בנוכחותם.

האם זה א/ו ? ?

כבר עברה חצי שנה הכספים ושרם ראינו תכנית מסק והוצעת תקציב שנתי.

לשנה ה- ית לבית ספר - א י פ ה ילמדו ילדנו בני כמה כ. כעור חצי שנה?

תגיע השיץ ואנו ברכת הזכובים. ה י כ ן מסתחר הסניסר?

יש לנו אומן בקבוצ. מ ה י נוכח לראות מיצירותיו בצריף התרבות?

אל תשליכוני לעת זקנה.....

" הארגונים שהגיעו לפני שבע כנסים עם ברנסי"

(מן המורה במשק)

נולדתי בארץ רחוקה וראיתי את אור היום בכרך אפל ושחור שבו אתו נשים חרוצות כמחטיהן את יריעותי אחת לרעותה. בגמר עבודתי הייתי לאהל, וקרה זה בהודו.

נרבעתי, יחד עם מספר אהלים רב כחלל אשר על שפת הים, על ידי חיילים שלימי ארץ מולדתי נשלחתי כחלחולים רבים ומיגיעים עד לארץ שבת השפה לא היתה מוכרת לי ושארמה נהפכה למדבר מחמת החום הלוחט - היתה מלחמה בא-רץ שאלה הובאתי ותושבי, חיילים שלאט לאט התחלתי להבין את שפת רבונם התחלפו חקופות, זה עבר למקום אחר השני נהרג, והשלישי נשבת על ידי האויב.

השמש לא רתכה: גם עלי ויריעותי שבהתחלה היו אפורים, הלכינו כלובן השלב טראיתי מרחוק בארץ מולדתי על ההרים. במרוצת הזמן נגמרו גם הקרבות וקופלתי היטב ונשלחתי למחסנים, אבל מנוחתי לא ארכה זמן רב. העמיסו אותי מחדש על מכונית, ונשלחתי למקום אחר שבו, בגלל לובני המזהיר נבחרתי להכיל את מטה הפלוגה שקבלה אותי. מתוך הפקודות שנתנו, הבנתי שתושבי הארץ אינם כי לא היו אויבים, שררו. יחסי איבה כיניתי, ומסרתי בעלי היתה להשליט סדר בין שני חלקי האכלוסיה, אם כי הבנתי מתוך שיחתם, שאהדתם מופנית לצד אחד, עדיף במספר רב על השני.

יום אביב אחד, לפני כמה שנים, ואני זוכר את זאת בדיוק, התקבלה פקו-דה: שבעלי צריכים לחזור לארץ מולדתם, וישאירו אותי במקום היות ושנרבעתי על ידי אנשים מתושבי הארץ. במשך כל הלחולי מיד ליד, ומקום למקום, לא השתפר מראי החיצוני, ובגלל זה הוקנתי וחיייתי שוב מוכן לשמש מפלס ומתח. גם הפעם לא ארכה מנוחתי זמן רב, וקבלו אותי אנשים שאמנם לא היו חיילים למרות שהיה נשק כיריהם, ושנים שפתם יכולתי להבין, חרי היתה זה דומה לבעלי הקורמית - החיילים. במקומי החדש הוקנתי בין בתיים וכפי הנראה לא היתה הפרוסה מצויה במקום, וגרו כי שתי משפחות. לא עבר זמן רב וגם אני הועברתי למקום חדש, סלעי וסרטי, שבו בקושי מצאו מקום ישר כווי לחעמי-דני וגם שם דקרו לי סלעים בצדדים, אבל רק הספקתי לעמוד על עמודי כשהו-עלתי על ידי פצצות והחברר שנקלעתי מחדש למלחמה, סביבותי נהפרו ונעלזו ולמרות, הוקנתי על ידי גדר סיל והתכוונתי לכאן.

וקרה שאחרי זמן קצר, נפסקו הקרבות והשקט חזר לסביבה - בעלי גם תת-חילו להקים צריפים במקום ובקר אחד ראיתי את תושבי עוזבים אותי אחד אחד ונשארתי בלמוד ובודד. צורתי החיצונית קצת נפגעה מהפצצות שנפלו סביבי, אבל תפילתי היחידה היתה: אל תשליכוני לעת זקנה, נכסלות כותי אל העזבוני!

וכנראה נשמעה תפילתי החרישית, ונלקחתי אחר כך למקום אחר, לא הרחק משם; והוקמתי מחדש. החלפנו עמודי ועוד פעם נשמעו בתוכי קולות אנשים, שאמנם החלפנו חקופות. את הנאתי כחיים מצאתי בזה, שאני, אמנם זקן ובלוי, עוד ממלא את תפקידי בעולם: לסכן ולשכן. הינתיים הוקמו סביבי צריפים, נבנו בתיים, ולא האריך הזמן ועוד פעם נעזבתי בודד וריק. רוחות החורף וגשמי הזעם דפקו על יריעותי המרופטות, ועל חבלי הכלויים, ונפל-הי על אפי ברפש, ואין מי שישיט לב. לא צריכים אותי יותר! לאט לאט גם יריעותי נקרעות ודפקות ברוח ואין עונה, בעלי השמינו ויבעטו! כנראה שכל זאת נשארה נפש שנזכרה כי ולפני כמה ימים נלקח חלקי העליון לכסות ערימה על ידי, ואחמול הועברתי גם אני לתפקידי החדש, לשמר על אר-גזים מפני הרכיכות, ולשמחתי אין בכוף: אני עוד פעם יעיל!

////////////////

עם סגירת העלון

נעמי-לאה הררי הגיעה סוף כל סוף. |||||

ל